[illegible]

est [illegible] in [illegible]
[illegible] homo [illegible]
aspect[illegible]
[illegible]
cum [illegible]
[illegible]
in nube [illegible]
[illegible]
dic[illegible] ut ad [illegible]
dnõ [illegible]
[illegible]
Qui posuit nubẽ ascensũ suũ [illegible]

[illegible] sensisti suũ po[illegible] [illegible]
[illegible] diui[illegible] ubiqȝ est. cur ne ad
celestia ascendit. Expleta enĩ o[illegible] [illegible]
[illegible] visione: [illegible] [illegible] sic erat
aspectus splendoris p gyrũ: et hec
[illegible]o silitudĩs glorie dñi. Quod eĩ
in universo mũdo grã sps sci agit:
[illegible] ait. hic erat aspect9 splen
doris [illegible] gyrũ. Que uo [illegible]
[illegible] glã maneat [illegible]
[illegible] sed sic erat nõ vale[illegible]
[illegible] Et hec visio silitudinis
glẽ dñi. Non enĩ ait visio glorie
[illegible] glẽ [illegible] videlz ostendere
[illegible]
[illegible] in [illegible]
[illegible] cogitacio[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible] eius gloriam ista vidit.
[illegible] vero gloriam eius in celo sicuti
[illegible] non potuit. quia aliter
[illegible] eius in rebus factis. atque
[illegible]ter in semetipso. Hec ergo eius
[illegible] que in rebus est videri potest.
[illegible] que in ipso est videri non potest
[illegible] per similitudinem, [illegible]
[illegible] similitudinem glorie vel subleua
[illegible] potuerit ag
[illegible]nis. Sequitur. Et vidi et cecidi
in faciem meam. Quid ergo te hoc
[illegible] ita ut etiam eius gloriam vidisse
[illegible] glorie illius videns. sed
[illegible] cecidit. Qua
[illegible] merore pensare
[illegible] lacrimis [illegible] debemus
[illegible] miseriam et infirmitatem
[illegible] ipsum bonum ferre
[illegible] possumus [illegible] quod videndum creati
sumus. Est hic etiam [illegible] quod de propheta
[illegible] considerare debemus in nobis. Propheta enim
[illegible] glorie domini similitudinem vidit:
[illegible] faciem cecidit. Quia similitudinem
glorie [illegible] nos per spiritum prophetie videre
non possumus. hanc assidue cog
[illegible] sollicite contemplari in
[illegible] eloquio. in celestibus mentis
[illegible] spiritualibus debemus
[illegible] aliquid [illegible] conspicimus
[illegible] in faciem nostram cadimus. quia
[illegible]alis erubescimus que nos me
[illegible] perpetrasse. In faciem enim cadit
[illegible]. ubi confunditur. Unde et paulus
quibusdam in facie iacentibus
[illegible]bat. Quem ergo fructum habu
istis tunc in illis in quibus nunc
erubescitis. Ecce celestis gratie
dono largiente obuolutum miste
[illegible] libri [illegible] quem in ezechiele pro
[illegible] discussimus. et dicta mis
[illegible] moraliter disserentes [illegible] do
[illegible] prophetiam [illegible] ad terras
[illegible]mus ut [illegible] paulatim

animus mundique siluam volabat
sed non leuabatur. Nunc ab eis legatur
et cognoscatur [illegible] molet et leuet.
Agamus igitur gratias redemptori nostro.
qui spirituali spe alimento nos reficit.
quia panis viuus descendit de celo
et dat vitam mundo. qui viuit et
regnat cum patre in unitate spiritus sancti
deus per omnia secula seculorum amen.

INter libri ezechielis
prophete magnus obscu
ritatibus clausus et quibus
dam misteriorum nodis
nodis ligatus in omeliis octo deo
domino nostro ihesu christo largiente discus
simus. iam nunc plana mora sunt et mi
nus difficilia que secuntur. Caritati
itaque vestre colloquimur. eidem omnipo
tenti deo gratias referentes. quia
post tot opaca siluarum tandem
[illegible] ad campos exiuimus. in quibus
liberis gressibus locutionis nostre
intrepidum pedem ponamus. Ecce
enim postquam propheta similitudinem glorie
domini contemplatus in faciem suam cecidit.
adiungit. Et audiui vocem loquen
tis. et dixit ad me. Fili hominis sta
super pedes tuos: et loquar tecum.
Ubi adhuc subditur. Et ingressus
est in me spiritus postquam locutus
est michi: et statuit me supra
pedes meos. Ecce diuina vox
iacenti prophete iussit ut surgeret.
sed surgere omnino non posset: nisi in
hunc omnipotens spiritus intrasset:
quia et omnipotentis [illegible] ad bona
quidem opera conari possumus.
sed hec implere non possumus:
si ipse non adiuuat qui iubet.
Hinc paulus cum discipulos ad
moneret dicens. cum metu et
tremore vestram salutem operamini:
Ilico quis in eis hec ipsa bona

Hs NF 764

uit dicere. tacendo in cogitacione
diiudicat. fitq; ut unde se hu̅ilem
existimat: inde grauius fit sup̱bus.
Discernenda g̊ sunt sp̱ libertatis et
sup̱bia. hu̅ilitatis et timor: ne aut
timor hu̅ilitatē aut se sup̱bia libtatē
fingat. Ezechiel itaq; q̅a nō solū p̱plō.
s̅ etiā seniorib; loq̅ui mittebatur.
ne incautū timorē hu̅ilitatē crede
ret: ut timere nō debeat admonet̄
dn̄o dicit̄. Ne timeas eos. Ac ne for
te derogacōis eoꝝ verba p̱timescat
adiungit. neq; s̅mones eoꝝ metuas.
Cur aūt linguas derogantiū timē
nō debeat etiā causa subiungit: cū
protinus subinfert. Q̅m̄ increduli
et subuersores sūt tecū. et cū scorpi
onib; habitas. Timendi enī essēt
hy quib; loqui mittebatur. si ī fide
et ope deo omīpotēti placuissent.
Qui āt increduli sūt et subu̅sores
in suis s̅monib; derogātes timēdi
nō sūt: q̅a stultū valde est si illis pla
cere q̅rim̄. quos nō placere dn̄o
scim̄. Debēt āt hēi in metu et re
uerēcia iudicia iustoꝝ q̅a mēbra
oīpotētis dei sunt: et hoc ipi ītra
rep̱hēdūt q̅d dn̄s redarguit e celo.
Nā p̱uersorū derogacio vite nostre
approbacio est: q̅a iā nos ostendit
aliq̅ iusticie hr̄e si illis displicere
īcipim̄ qui nō placēt deo. Nemo
etenī p̄t in vna eademq; re oīpotēti
dn̄o atq; ei̅ hostib; gratus existere.
Nā dei se amicū denegat: qui eius
placet īmico. Et īmicis adu̅sabitur
veritatis qui eidem veritati ī mēte
subiugat. Unde sancti viri ī vocis
libere increpacōe succēsi. eos ad
sua odia excitare nō metuūt. q̅s
deū nō diligere cognoscūt. Quod
p̱pheta ardenter exhibens creatori
oīm q̅asi ī munere optulit dicēs.
Nōne qui te oderant deus oderā

illos. et sup̱ īmicos tuos tabe
scebam. P̱fecto odio oderā illos.
īmici facti sūt michi. Ac si ap̱te
dicat. Pensa q̅ntū te diligo qui
tuoꝝ hostiu̅ excitare ꝯtra me in
imicicias nō p̱timesco. Hīc iterū
dicit. Qui retribuebāt mala p̱o
bonis detrahebāt michi: q̅m
subsequtus sū iusticiā. Bonū
valde est q̅d iustus tribuit: q̅i
male agentib; libera voce ꝯtra
dicit. Sed p̱uersi mala p̱ bonis
retribuūt cū iustis derogant
q̅a ꝯtra eos iusticie defensione
seruant. Nō enī iusti [illegible]
iudicia s̅ eterni iudicis [illegible]
respiciūt: atq; ideo derogancium
verba ꝯtēpnūt. Hinc etiā de
rogantib; corinthiis paulus [illegible]
bat. Michi aūt pro minimo est
a vobis iudicari: ut ab hu̅ano die.
qui nec in corde suo unde se rep
hendere potuisset īuenies adiū
git: s̅ neq; meipsū diiudico.
Uidens aūt q̅a ei ad p̱fectionē
sanctitatis nec suū iudiciū suf
ficeret: subdidit. Sz nō in hoc
iustificatus sū. Cur vero nec si
bimetipsi de se ipso credidit cau
sam reddidit: cū iā subiunxit.
Qui aūt iudicat me: dn̄s est.
Ac si ap̱te dicat. Nec meo de me
iudicio credendū existimo: q̅a
ille me iudicat. cuius ego iudiciū
nō ꝯp̱hendo. Hinc b̄tus iob q̅
cū p̱ amicoꝝ derogantiū lingu̅
īter doloꝛes vulnerū pateret
iacula verbo derogacōis p̱
ad ꝯsciencia recurrit: atq; id
mentē solidā habere asserit
dens. Ecce enī [illegible] testis
[illegible] ꝯscius meus in excel
Qui enim subdidit. Verbo
amici mei: ad deū stillat oc[illegible]

[illegible] ... qui ... non nos
dum ... [illegible] ... mere
debemus ... et ... dicere
... Et ... in presbiteris ... omnes
... [illegible] ...
quid ... [illegible] ...
... [illegible] ... ostia
... [illegible] ...
... [illegible] ...
... [illegible] ...
... sermonibus ... excelo
... Plures
... deceperunt.
... [illegible] ... posuit. Q[illegible]
... verba ... [illegible]
... [illegible] ...
... [illegible]

trahencium sic nostro studio non debemus
excitare, ne ipsi peccarent ... per suam
maliciam excitatas debemus equanimi-
ter tolerare, ne m... nobis
accrescat aliquid eorum ... Dum
de nobis mala ... cum que
audire nos ... poterant, cordis
... corr... Hic ... eciam
q... [illegible] ... cordis sui linguam
... [illegible] ... qui amat pri-
vatum ... [illegible] ... non
... [illegible] ... Preter hoc ...
... opera que fiunt indignis
verbis garriens in nos. Hic pauli-
ter de trahentibus ... loquitur
dicens: Epistole inquiunt graves sunt
et fortes ... at corporis ... infirma
... sermo contemptibilis. Hoc cogitet
huiusmodi est quales sumus
verbo per epistolas absentes tales
et presentes in opere. Hii etenim quem
mala in exemplo ... non possum
... si possum ... trahencium sibi
... ne ... [illegible]
... audire poterant
... nos ... [illegible]
... contempnant ... hoc
... inquisitionem ... [illegible]
... ipsi ... in se faciet
... [illegible] ... gloriam ...
... [illegible] ... semel ...
... [illegible] ... nobis ...
... [illegible] ... sibi
... [illegible] ... dicit
... [illegible] ...
... [illegible] ...
... [illegible] ...
... [illegible] ... vox ... quarum
... [illegible] ... detrahentis
... [illegible] ... magis
... [illegible] ... opi-
nionem ... [illegible] ... pura
... [illegible] ... taliter
... [illegible] ... si in ea invenimus

[illegible] etiam [illegible] loqui mittebantur:
ne incautum timorem humilitatem crede
ret: ut timere non debeat admonetur
dominus dicit: Ne timeas eos. Ac ne for
te derogationis eorum verba pertimescat
adiungitur: neque sermones eorum metuas.
Cur autem linguas derogantium timere
non debeat etiam causam subiungitur: cum
protinus subinfertur. Quoniam increduli
et subversores sunt tecum. et cum scorpi
onibus habitas. Timendi enim essent
hii quibus loqui mittebatur: si in fide
et opere deo omnipotenti placuissent.
Qui autem increduli sunt et subversores
in suis sermonibus derogantes timendi
non sunt: quia stultum valde est si illis pla
cere querimus. quos non placere domino
scimus. Debent autem haberi in metu et re
verentia iudicia iustorum quia membra
omnipotentis dei sunt: et hoc ipsi contra
reprehendunt quod dominus redarguit e celo.
Nam perversorum derogatio vite nostre
approbatio est: quia iam nos ostenditur
aliquid iusticie habere si illis displicere
incipimus qui non placent deo. Nemo
etenim potest in una eademque re omnipotenti
deo atque eius hostibus gratus existere.
Nam dei se amicum denegat: qui eius
placet inimico. Et inimicis adversabitur
veritatis qui eidem veritati in mente
subiungitur. Unde sancti viri in vocis
libere increpacione succensi: eos ad
sua odia excitare non metuunt. quos
deum non diligere cognoscunt. Quod
propheta ardenter exhibens creatori
[illegible]

[illegible]
subsecutus sum iusticiam. Bonum
valde est quod iustus tribuit: qui
male agentibus libera voce contra
dicit. Sed perversi mala pla[illegible]
retribuunt cum iustis derogant[illegible]
quia contra eos iusticie defensionem
servant. Non enim iusti humana
iudicia sed eterni iudicis ex[illegible]
respiciunt: atque ideo derogantium
verba contempnunt. Hinc etenim de
rogantibus corinthiis paulus dice
bat. Michi autem pro minimo est ut
a vobis iudicer. aut ab humano die.
qui nec in corde suo unde se repre
hendere potuisset inveniens adiun
git: sed neque meipsum diiudico.
Videns autem quia ei ad perfectionem
sanctitatis nec suum iudicium suf
ficeret: subdidit. Sed non in hoc
iustificatus sum. Cur vero nec si
bimet ipsi de se ipso credidit cau
sam reddidit: cum iam subiunxit.
Qui autem iudicat me: dominus est.
Ac si aperte dicat. Nec meo de me
iudicio credendum existimo: quia
ille me iudicat. cuius ego iudicium
non comprehendo. Hinc beatus iob quia
cum per amicos derogantium linguas
inter dolores vulnerum pateretur
iacula verbo derogationis [illegible]
ad constanciam tenuerit [illegible]
mentem [illegible] habere asperit[illegible]
cens. Ecce enim in [illegible]
[illegible] consilium meum in [illegible]
Qui [illegible] subdidit. [illegible]